

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor: Veronika Kvetovská
Téma: Dům důstojného stáří v Emauzích
Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Návrhem Domu důstojného stáří při Vyšehradské ulici v areálu Benediktinského kláštera se Veronika výborně vypořádala nejen s kontextem místa s mnoha historickými vrstvami stavebního vývoje, ale také složitou situací vlastního stavebního pozemku. Bezprostřední sousedství masivní klášterní zdi, přimknutí novostavby ke štítu pětipodlažního činžovního objektu, a výrazný rozdíl výšek mezi ulicí a klášterní zahradou, přiměly autorku k hledání takové formy návrhu, která obstojí z mnoha perspektiv. Veronika vsadila na osazení lapidární hmoty, respektující uliční frontu zástavby 19. století, která jemným konkávním obloukem půdorysně ustupuje klášterní zdi a použitím stejného motivu se horizontálně snižuje k nároží kvadratury kláštera. Minimalismus výtvarných prostředků doplňuje mozaikou nepravidelně rozmístěných čtvercových oken, která domu propůjčuje nezaměnitelný výraz a prostorům interiéru potřebnou individualitu.

Vlastní bakalářskou práci zpracovala Veronika přesně takovým způsobem, jakým si představuji u budoucí architektky. Systematicky od stavební jámy, základů, přípojek, přes stavebně konstrukční řešení, požárně bezpečnostní řešení a systém TZB až k provozně dispozičním parametrům, a to několikrát v cyklickém opakování. Vždy ovšem s jasným vědomím zvoleného konceptu a záměrného cíle, kdy závěrečný návrh interiéru není překvapující náhodou, ale promyšleným výsledkem a odměnou. S těmito úskalími se autorka vypořádala výborně a věřím, že zkušenost trnitě cesty k výsledku v budoucí praxi ještě mnohokrát zúročí.

Dům důstojného stáří v Emauzích chápu jako alternativu nestátního zařízení k standardizovaným domovům pro seniory. Důraz na diferenciaci a zaručenou intenzitu péče umožňuje vymanit se z často přemrštěných a systémově alibistických předpisů, jejichž nefunkčnost jsme sledovali v rámci právě proběhnuvší pandemie. Kladně hodnotím zejména pojetí pokojového jádra typického podlaží, doplněného v obslužných schodišťových traktech jednak sdílenými a servisními prostory, jednak částmi diferenciované péče. Rovněž umístění ambulantní a rehabilitační péče do přízemí a suterénů ve vazbě na zahradu je pozitivní. Jako jednu z mála chyb vnímám dispozici apartmánu u hlavního schodiště s příliš mělkým obytným prostorem. K rozpravě nad projektem kladu autorce otázku – jakým alternativním způsobem byste navrhla čtvercové výplně okenních otvorů při požadavku na jejich členění, respektive užití více možností větrání místnosti, než jenom ventilací?

Bakalářskou práci Veroniky Kvetovské považuji po formální i obsahové stránce ve všech jejích částech za úplnou. Doporučuji práci přijmout a navrhuji hodnocení stupněm B.

Tomáš Hradečný

V Podmokelském mlýně 10. 6. 2023